

2000'li yılların başıydı. 2001 veya 2002'ydi sanırım, seni Karşı Sanat'ta dinlemeye gelmiştim. Pek çok alanda bilgelik sahibi biriyle karşılaşacağımı, çok yönlü bir entelektüel göreceğimi tahmin ediyordum ama bu kadar etkileneceğimi bilmiyordum.

O gün orada kesişen yolumuz sen vefat edinceye kadar hiç ayrılmadı. Sen "anlam arayan" için bulunmaz bir nimettin ve ne çok kişiye de dokundun, düşündürdün, etkiledin...

Benim ise, hayatımı değiştirdin.

Sadece bilgin değil, açık fikirliliğin, dostluğun, anlatmaya ve öğretmeye olan inancın, çok insan bilmez ama yaptığın espriler, yeni projelere olan bitmek bilmez heyecanın beni hep büyüledi.

Bülent Somay "*başardıkları, aslında yapabileceklerinin küçük bir küsuratı*" demişti senin için. Doğru, o yüzden sen gidince seni tanıyan biz aile üyelerine pek çok şey artık yarım kalmış, tamamlanmamış gözüküyor.

Senden öğrendiğim belki de en önemli şey: "*Çıplak kaldığında, karşıdakinden zarar görmemenin insanın sadece kendi elinde olduğu...*" yani ne büyük bir güç verdin bana. Sayende büyüdüm.

Yazdıkların, söylediklerin, paylaştıkların yetmiyor.

Seni çok özleyorum canım dostum...

Elif Dürüst, 2020